

3) at man i Stedet for at regne med saadanne almindelige Kreditforeningsobligationer, som kan anvendes til Anlæg af umyndiges Midler — den oprindelige Forslagsstiller havde tænkt sig Navnene specificeret i det endelige Forslag —, har indsat Husmandskreditforeningsobligationer i Forslaget. (Som bekendt garanterer Staten for Renten af de eksisterende Husmandskreditforeningers Obligationer, der derfor noteres væsentlig højere end andre Kreditforeningsobligationer).

Virkningen af disse Ændringer er den ganske simple, at Grænsen for, hvilken Indlaansrente Pengeinstitutterne tør give paa Kontrabog, i Øjeblikket vil komme til at ligge ca. $\frac{1}{2}$ pCt. under den effektive Rente, som Instituttet selv kan opnaa ved at købe Obligationer paa Børsen; det vil sige, at den eventuelle Lov i Stedet for at give en Regulator til Forhindring af Misbrug, som en *unaturlig høj* Indlaansrente, vilde indføre et Paabud, hvorefter Pengeinstitutterne paa Kontrabog skal give Sparerne en *unaturlig lav* Rente, væsentlig lavere end den, de ved Anbringelse af de indlaante Beløb efter Reglerne for umyndiges Midler med passende Fordel kunde yde. Det maa erindres, at dette Paabud udelukkende vil ramme de smaa Sparere eller saadanne ukyndige Sparere, som lægger Vægt paa at faa en Kontrabog. De erfarne eller de vel situerede Sparere, der raader over saa store Beløb, at de kan købe en Obligation, vil selvfølgelig vide at unddrage sig den Renteafkortning, der af Flertallet tiltænkes dem. De smaa og de uerfarne Sparere vil alene have at udrede den Gave, som Flertallet ønsker at skænke Sparekasser og Banker.

Mindretallet kan ikke følge Flertallet paa denne Vej, idet man finder, at denne unaturlige Begrænsning af Indlaansrenten vil svække Sparelysten, der tværtimod burde opmuntres. Da Mindretallet imidlertid ved, at Flertallet kan præge Loven, har det her ligesom i Udvalget opstillet et Mæglingsforslag, *Underændringsforslag Nr. 4 til Ændringsforslag Nr. 1*, hvorefter den

efter Flertallets Regler udregnede Rente ikke afrundes nedad, men opad. Vedtagelsen af dette Underændringsforslag vilde vel ikke bringe Maksimumsgrænsen til at falde sammen med Markedets effektive Rente, men den vilde dog i nogen Maade bøde paa det foran paaviste Misforhold. Eksempelvis skal det anføres, at Maksimumsgrænsen efter Underændringsforslaget formentlig i Øjeblikket vilde komme til at ligge ved $4\frac{1}{2}$ pCt., medens Ændringsforslaget vilde lægge den ved $4\frac{1}{4}$ pCt., det vil sige væsentlig under den Rentefod, som Sparekasser nu for en stor Del regner med.

Mindretallet forbeholder sig for øvrigt at begrunde sin Stilling i Salen og skal her endnu kun pege paa, at Flertallets Ændringsforslag Nr. 1 vel bestemmer, at den udregnede Rente skal gælde som højeste Rente for „den følgende Maaned“, men at Forslaget intet som helst angiver med Hensyn til, om alene Kursen paa den indeværende Maanedes sidste Dag eller en Gennemsnitskurs for flere Dage skal anvendes, om alene 4 pCt.s Serier eller eventuelt andre Serier skal komme i Betragtning, eller hvorvidt Køberkurs eller anden Kurs skal tages som Udgangspunkt o. lign. Det forekommer Mindretallet, at der enten bør træffes Bestemmelser om disse og lignende Forhold eller maa tillægges Handelsministeren Bemyndigelse til at give de fornødne Detailbestemmelser, og man stiller derfor Forslag herom i Underændringsforslag Nr. 3 til Ændringsforslag Nr. 1.

Endelig mener Mindretallet, at hvis der af en eller anden Grund i Tidernes Løb bliver Forskel paa Kursen for de nu eksisterende 2 Husmandskreditforeningers Obligationer, er den Opgave, som Ændringsforslag Nr. 1 paa lægger Inspektørerne, uløselig. Mindretallet stiller derfor uden at røre ved Flertallets Princip om Benyttelse af statsgaranterede Obligationer i *Underændringsforslag Nr. 2* til Ændringsforslag Nr. 1 Forslag om kun at nævne Østifternes Husmandskreditforening, idet man dog, hvis